

Život na dva točka

Dušan Kostić Kole rođen je 1968. godine. Osnovnu školu završio je u Starčevu, srednju elektrotehničku školu u Pančevu a u istoj školi je završio peti stepen obrazovanja. Kasnije je u Beogradu završio višu školu elektrotehnike. Kao mlad, zavoleo je sport ali se razlikovao od druge dece jer se opredelio za biciklizam a kasnije je zavoleo motore i može se reći da je ceo život posvećen motociklizmu. Uspeo je da svoj talenat pretvori u profesiju - 1993. godine otvara grafičku zanatsku radionicu "Leonardo" koja i danas posluje.

Kako je izgledalo vaše detinjstvo u Starčevu?

- Kao dete, nisam se razlikovao od druge dece jer vreme u kom smo odrastali nema dodirnih tačaka sa sadašnjim vremenom. Tadašnja deca u letnjem periodu su imali samo jednu zanimaciju - a to je plaža i kupanje. Postojalo je nekoliko kupališta: mirkov kanal, valjara, milje i dunavac u Ivanovu. Nažalost, danas nijedna od tih plaža nije u funkciji. Sećam se da sam organizovao takmičenje u skakanju sa mosta u Ivanovu, kao dete sam bio prilično nestašan ali kreativan. Bio sam zaljubljenik u bicikle, od malena sam zavoleo dvotočkaše. Kada bi prijatelj mogao brata, Tvist, došao trkačkim biciklom kod njega, čim bi ušao u kuću ja sam već bio na njegovom biciklu i "leteo" kroz ulicu.

Kasnije ste postali član biciklističkog kluba?

- S polaskom u Srednju školu već sam ozbiljnije shvatao biciklizam pa odlučujem da se učlanim u Omladinski biciklistički klub "Avala" u Beogradu. To je bio presudni momenat u mom životu koji ima direktnog uticaja na mene i danas. Grupne vožnje biciklom po Avali i okolini imale su uticaj na mene da zavolim prirodu. Posle dve godine aktivnog treniranja biciklizma dolazim na ideju da kupim motor i tako na neki lakši način nastavim da uživam u vožnji i prirodi. Jedina neostvorena želja iz detinjstva mi je bila da naučim da sviram gitaru, nisam talentovan za stvaranje muzike ali i danas sam roker u duši.

Danas se možete pohvaliti pozamašnom kilometražom na motociklu?

- Po dolasku iz tadašnje JNA počinjem ozbiljno da se bavim motociklizmom. Kao vrlo mlad sam imao priliku da se prevezem celom Jadranskom magistralom. Najatraktivnija destinacija na kojoj sam bio je LJoret De Mar u Španiji a da bi došao do tamo motorom, sam morao da prođem kroz Veronu, Nicu, Monte Karlo, Kan... Bilo je prostora za mnogo uživanja u vožnji. Najlepša moto tura koju sam provezao je sigurno poseta Svetoj gori sa moto klubom "Kojot" iz Pančeva a možemo da se pohvalimo da smo prvi moto klub koji je grupno posetio Hilandar. Da zaključimo: motorom sam prošao ceo Balkan i jedan veliki deo Evrope. Za ljubitelja prirode i uživanja u vožnji to je veliko bogatsvo.

Jedan ste od osnivača Moto kluba "Kojot" u Pančevu?

- Godine 1998. učestvovao sam u osnivanju Moto kluba "Kojot". Kao klub, možemo da se pohvalimo da spadamo među prve moto klubove u Srbiji. Što se članova kluba tiče u pitanju su

ljudi velikog srca, organizovani smo u svim aspektima pa i humanitarnim. Zaista je čast biti član jednog ovakvog kluba. Mislim da je suviše spominjati da organizujemo veliki bajk vikend poznatiji kao moto skup koji je međunarodnog karaktera. Ne treba nabrajati iz kojih sve zemalja nam dolaze gosti. Zimi organizujemo rođendan moto kluba i zimsku žurku koja je takođe dobro posećena od strane drugih moto klubova kao i od ljubitelja dobre muzike i zabave.

Recite nam nešto o poslu po kojem ste poznati?

- Volim da se pohvalim da sam talenat pretvorio u profesiju. Kao tinejdžer sam bio vrlo popularan u izradi reklama za razne firme i male privrednike. Godine 1993, baš u najgore vreme koje je zadesilo tadašnju državu Jugoslaviju, uspeo da otvorim zanatsku grafičku radionicu. Od tadašnje male radionice mukotrpnim radom sam došao do firme od koje danas živim. Mislim da me je ozbiljnost u poslu održala. Imam sreću da kroz posao mogu da ispoljim svoju kreativnost i to je ono što me održava.

Da li imate nekih planova za budućnost?

- Nemam neke posebne planove. Trudim se da održavam posao koji volim i od koga živim i da što više lepih trenutaka provedem sa porodicom i prijateljima. Nastaviću da uživam u dugim vožnjama motorom dokle god to budem mogao.